

Scheveningen – Circustheater
20 juni en 5 juli 1974

Amsterdam – Stadsschouwburg
22 en 24 juni, 1 en 3 juli 1974

Rotterdam – Schouwburg
27 juni 1974

Eindhoven – Stadsschouwburg
29 juni 1974

Le nozze di Figaro

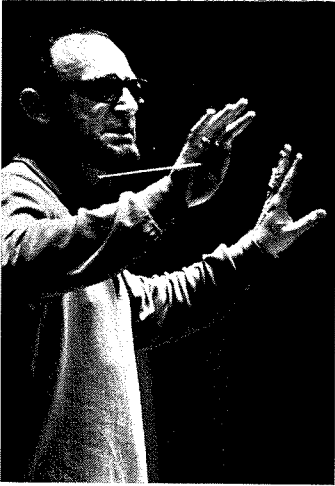
libretto : Lorenzo da Ponte naar
Le Mariage de Figaro ou 'La folle
journée' van Pierre Augustin Caron
de Beaumarchais
muziek : Wolfgang Amadeus Mozart

Muzikale leiding	Michael Gielen
Regie	Götz Friedrich
Dekors en kostuums	Gunilla Palmstierna-Weiss
Graaf Almaviva	Richard Stilwell
Gravin Almaviva	Patricia Wells
Susanna	Catherine Malfitano
Figaro	Stafford Dean
Cherubino	Trudeliëse Schmidt
Marcellina	Marie-Louise Gilles
Basilio	David Thaw
Don Curzio	Nico Boer
Bartolo	Pieter van den Berg
Antonio	Tom Haenen
Barbarina	Christine Harvey
Twee meisjes	Fenny Engelsman, Maud Ockers

Het Nederlands Kamerorkest
Het Nederlands Operakoor
Koordinator : Cor Olthuis

Kostuums vervaardigd in eigen
atelier o.l.v. Ruth Hellmer
Dekors vervaardigd in eigen atelier
o.l.v. Nico Out
Pruiken en grimewerk o.l.v.
Henk van Dreumel

Pauze na het tweede bedrijf

Michael Gielen

Götz Friedrich

Gunilla Palmstierna-Weiss

Inhoud

eerste bedrijf – Figaro – kamerdienaar van graaf Almaviva – en zijn bruid Susanna – kamermeisje van de gravin – treffen voorbereidingen voor de bruiloft, die vandaag gevierd zal worden. Figaro hoort van Susanna, dat de graaf haar sinds enige tijd heimelijk achtervolgt en dat de ligging van de kamer, die hij aan het paar heeft toegewezen, evenzeer te maken moet hebben met zijn plannen jegens Susanna als de promotie van Figaro tot grafelijk koerier.

De nijdig geworden Figaro is vastbesloten zijn liefde voor Susanna met alle middelen tegen het ingrijpen van de graaf te verdedigen.

Met betrekking tot het op handen zijnde huwelijk met Susanna doet zich nog een ander probleem voor: Figaro heeft ooit van Marcellina – een voormalige huishoudster van dokter Bartolo – 2000 gulden geleend en haar als pand een lichtvaardige belofte met haar te trouwen gegeven. Thans onderneemt Marcellina stappen om met behulp van Bartolo voor het grafelijk gerecht genoegdoening te krijgen bij Figaro.

De page Cherubino heeft de graaf vanwege een amoureuus avontuur met Barbarina – dochter van de tuinier Antonio – onder zijn duiven geschoten en is daarvoor ontslagen. Vertwijfeld smeekt hij Susanna voor hem een goed woordje te doen bij de gravin, zijn peettante.

Cherubino moet zich evenwel verbergen voor de plotseling binnentredende graaf. Op die manier wordt hij er getuige van hoe de graaf probeert Susanna voor een rendez-vous te verschalken. Wanneer de graaf tenslotte Cherubino ontdekt, meent hij, dat het kamermeisje aan Cherubino de voorkeur geeft. De schijnheilige 'vermoedens' van de binnengekomen Basilio – faktotum van de graaf en muzikleraar – over de dweperij van de page jegens de gravin dragen er het hunne toe bij om de toorn van de jaloeise graaf te verhevigen. Cherubino moet het kasteel terstond verlaten.

Op dit moment leidt Figaro een gezelschap boeren en dienstmeisjes binnen, waarmee hij de graaf komt huldigen voor de afschaffing van het onwaardige 'ius primae noctis'. Figaro presenteert hem Susanna's bruidskrans. Op die manier hoopt hij de graaf tot een onmiddellijke toestemming voor het huwelijk bereid te vinden. Maar Almaviva wil uitstel, zogenaamd om het feest waardig te kunnen voorbereiden. Om zich van de nodige discretie van Cherubino jegens Figaro te verzekeren scheldt hij hem zijn bestraffing kwijt. Door de page tot officier te bevorderen en naar Sevilla te sturen hoopt hij zich te kunnen ontdoen van een lastige ingewijde in zijn plannen met Susanna.

Figaro houdt Cherubino heimelijk achter: hij heeft hem nodig voor nieuwe plannen jegens de graaf.

tweede bedrijf – De gravin – bijna tot vertwijfeling gebracht door de haar ontrouw geworden graaf – heeft van Susanna gehoord wat er gebeurd is. Omdat zij zelf geen uitweg ziet stemt zij er schoorvoetend in toe, deel te nemen aan een intrige van Figaro. Zij hoopt daardoor de liefde van de graaf te herwinnen. Figaro heeft het volgende plan: via een anonieme brief wil hij de graaf in kennis stellen van een op handen zijnd rendez-vous van de gravin om zo zijn jaloezie te verhogen en hem van de eisen van Marcellina af te leiden. Susanna moet de graaf een rendez-vous beloven, Cherubino hem evenwel in meisjeskleden gestoken opwachten waarbij de gravin haar gefopte echtgenoot betrapt. Daarna zal de graaf zich niet langer meer kunnen verzetten tegen het huwelijk van Figaro met Susanna. In de salon van de gravin past Cherubino de kleren van Susanna. Plotseling vraagt de graaf om binnen gelaten te worden om zijn echtgenote te ondervragen over de hem toegespeelde anonieme brief. De gravin verbergt de half verklede page in een kabinet alvorens de graaf binnen te laten. Wanneer hij gestommel hoort in het kabinet is de graaf ervan overtuigd, dat zijn vrouw een minnaar verborgen moet houden. Omdat de gravin – uit angst voor Cherubino – pertinent weigert het kabinet te openen wil hij de deur laten forceren. Hij dwingt de gravin met hem het vertrek te verlaten en sluit het af.

Susanna, die tijdens dit gesprek ongemerkt teruggekomen is, sluit zich in plaats van Cherubino in het kabinet op, nadat de page uit het raam gesprongen is.

De gravin, onkundig van wat er gebeurd is, probeert haar echtgenoot te kalmeren om hem de waarheid te kunnen vertellen. Daarmee voert zij zijn jaloezie en ver-

bolgenheid naar een hoogtepunt. Wanneer dan tenslotte Susanna uit het kabinet tevoorschijn komt, moet de gravin zich met een gelegenheidsleugen uit de situatie redden. Nu pas gelooft de graaf aan haar onschuld. De twee verzoenen zich. Hoewel hij opheldering heeft gekregen over de anonieme brief, wordt de graaf door nieuw wantrouwen bevangen wanneer Figaro hardnekkig blijft ontkennen de aanstichter van deze intrige te zijn. Bovendien komt Antonio vertellen, dat een man, vermoedelijk Cherubino, uit een raam in de salon van de gravin is gesprongen en op de vlucht geslagen. Slechts met de grootste moeite gelukt het Figaro de toedracht zó aannemelijk te maken als zou hij zelf bij Susanna in het vertrek van de gravin geweest zijn en uit vrees voor zijn heer in de tuin zijn gesprongen. Omdat de graaf niet bij machte is om vat op zijn dienaar te krijgen, valt hem een pak van het hart wanneer Marcellina met dokter Bartolo en Basilio verschijnt om haar aanspraken op Figaro te doen gelden. Het huwelijk wordt opnieuw problematisch.

derde bedrijf – De gravin geeft Susanna opdracht de graaf een rendez-vous te beloven. Zijzelf wil hem dan opwachten om hem tot een duidelijke uitspraak over hun betrekkingen te dwingen.

De graaf is buitengewoon verrast over de plotselinge (schijnbare) bereidwilligheid van Susanna. Hoewel hij weet, dat het haar er alleen om te doen is het geld voor de vereffening van Figaro's schuld bij Marcellina te krijgen, waant hij zich bemind. Geroerd ontdekt Susanna het echte geluksgevoel van de graaf en de eerlijke hartstocht waarmee hij haar bejegt.

Wanneer de graaf onvermoede getuige wordt van het moment waarop Susanna haar Figaro toefluistert, dat zijn proces zonder advocaat reeds gewonnen is, voelt hij zich niet alleen genomen, maar hij meent bovendien, dat zijn eerlijke liefde misbruikt wordt. In onbeheerste toorn ontstoken realiseert hij zich hoe zijn macht de liefde tussen Susanna en Figaro vernietigen kan.

Tijdens de rechtzitting herkent Marcellina aan een moedervlek in Figaro haar als kind spoorloos verdwenen zoon Rafaello. Dokter Bartolo kan er niet omheen het vaderschap toe te geven en hij verklaart zich bereid om met Marcellina te trouwen. Nu ziet de graaf zich van alle mogelijkheden beroofd om zijn machtsmiddelen onder het mom van legaliteit aan te wenden.

Vol hoop de liefde van haar echtgenoot terug te winnen dicteert de gravin aan Susanna een brief, waarin de graaf de plaats van het rendez-vous wordt meegedeeld. Zij sluit de brief met een siernaald, die zij aan de afzender geretourneerd wil zien.

Barbarina heeft met medewerking van haar vriendinnen Cherubino als meisje verkleed om hem zodoende in het kasteel te laten blijven. Zij hoopt op steun van de gravin en brengt haar met dat doel een bloemenhulde waarbij de verklede page wordt voorgesteld.

De graaf is er door Antonio van op de hoogte gebracht, dat Cherubino nog altijd op het kasteel verblijft. Wanneer hij de gravin daarover aanspreken wil herkent de tuinier Cherubino ondanks de meisjesskieren. Barbarina chanteert de in toorn ontstoken graaf met onverhulde toespelingen over van haar ontvangen liefkozingen en wil Cherubino tot man hebben.

Figaro heeft de bruidsstoet opgesteld. Hij vraagt de graaf om een teken waarop het feest beginnen kan. De naderende stoet redt Figaro uit een nieuw verhoor. De graaf is gedwongen om het huwelijk te sluiten. Wanneer hij tijdens de ceremonie van Susanna het briefje ontvangt, waarin hem onverwacht toch nog de vervulling van zijn verlangens wordt beloofd, reageert hij triomfantelijk. Figaro beleeft zijn plezier omdat hij denkt, dat de graaf zich alweer troost met het idee van een nieuw liefdesavontuur, dat hem de mislukking van het vorige doet vergeten.

vierde bedrijf – Barbarina heeft de naald verloren, die de brief van de gravin als zegel diende. In opdracht van de graaf had zij deze naald aan de vermeende afzender Susanna moeten terugbrengen. Zij is bang voor de toorn van de graaf, die haar weleens Cherubino zou kunnen weigeren. Figaro speelt voor luistervink en raakt in paniek wanneer hij moet veronderstellen, dat Susanna hem ontrouw geworden is. Hij verzamelt Marcellina, Bartolo en Basilio in de tuin om het rendez-vous te verstoren.

Op weg naar zijn afspraak met Barbarina ontmoet Cherubino de gravin, die hij vanwege haar verkleeding voor de op de graaf wachtende Susanna houdt. Wanneer zij een flirt met de page van de hand wijst, wordt deze opdringerig, in de mening, dat zij hem niet kan onthouden, wat zij de graaf toestaat. Cherubino vlucht naar Barbarina voor de tussenbeide komende graaf. Figaro ervaart vol verbittering hoe zich de vermeende Susanna door de graaf charmeren laat en verstoort het rendez-vous.

Wanneer Figaro meent de gravin te ontmoeten stelt hij haar voor de echtbreuk bedrijvende twee op heterdaad te betrappen. Daarbij herkent hij Susanna aan haar stem en hij is overgelukkig, dat de twijfel aan zijn beminde ongegrond blijkt. Susanna echter is diep teleurgesteld over het tekortschietende geloof in haar trouw. Niet vermoedend, dat haar verkleedpartij doorzien wordt, breekt Susanna de komedie af met een oorvijs, wanneer Figaro haar voorstelt, de graaf met gelijke munt te betalen. Maar al ras zijn de twee gelieven weer verzoend. De terugkerende graaf krijgt nu door Figaro en Susanna een liefdesscène gepresenteerd, die hem buiten zichzelf brengt. Ten aanschouwe van iedereen wil hij zijn 'trouweloze echtgenote' aan de kaak stellen. Het smeken om genade van de vermeende echtgenote, waarmee allen instemmen, wijst de graaf vertoorned af. Dan treedt de echte gravin hem tegemoet en de graaf moet erkennen, dat zijn bedoelingen zich tegen hemzelf gekeerd hebben. Beschaamd vraagt hij zijn echtgenote om vergiffenis. Ten overstaan van allen kiest de gravin, na hem vergeven te hebben, voor de man, die zij nog altijd bemint en daarmee wordt de graaf de mogelijkheid geboden met haar opnieuw samen te leven.

Synopsis

Act 1: Figaro, valet of Count Almaviva, and his bride, the Countess' maid Susanna, are preparing their wedding, to be celebrated to-day. Susanna tells Figaro that for sometime Count Almaviva is secretly running after her, and that the situation of the room that he has assigned to the young couple, certainly serves his plans with her as much as Figaro's recent promotion to the Counts' messenger does.

Waspishly Figaro swears that he will determinedly stand up for his rights, and will defend his love for Susanna against the Count's intervention with all possible means.

There is another problem connected with the marriage: A long time ago Figaro has borrowed 2000 guilders from Marcellina – Dr Bartolo's former housekeeper – and has in return signed a marriage-contract with her. Presently, and with Dr Bartolo's help, Marcellina is taking steps with the court of justice in order to obtain satisfaction from Figaro.

Having flirted with Barbarina, the gardener's daughter, the page Cherubino has poached under the Count's preserves, and therefore has been dismissed. In despair he beseeches Susanna to put in a word for him with his godmother, the Countess. All of a sudden the Count enters, and Cherubino has to hide. From his hiding-place he witnesses the Count, who tries to coax Susanna into a rendez-vous. When at last the Count discovers Cherubino, he thinks that she prefers Cherubino. The sanctimonious 'suspicions' uttered by Basilio, the Count's factotum and music-master, about the page's raving about the Countess contribute to augment the Count's anger. Cherubino must leave the castle without delay.

At this moment Figaro ushers in a group of peasants and servants, with whom he wants to pay homage to the Count, because he has abolished the detested 'ius primae noctis'. Figaro offers Susanna's bridal wreath to the Count, and hopes by doing this to obtain his immediate consent to marry. But Almaviva wants respite, for the ostensible reason better to prepare the festivities. In order to secure Cherubino's discretion towards Figaro, the Count lets him off the punishment. By promoting Cherubino an officer, and sending him off to Sevilla, he wants to get rid of this tedious youngster.

Figaro, however, secretly detains Cherubino: he needs him for new conspirations against the Count.

Act II: The Countess has heard from Susanna what has happened; she is nearly in despair because of his infidelity. Since she does not see any way out, the Countess reluctantly consents to join in Figaro's plot, she hopes to be able to regain the Count's love. Figaro's plan is the following: through an anonymous letter he wants to inform the Count of an imminent rendez-vous of his wife, this in order to increase the Count's jealousy, and to divert his attention from Marcellina's demands. Susanna has to grant the Count an assignment, but in her place Cherubino will meet him there, dressed as a girl. Then the Countess is to arrive immediately after, so she can surprise the Count in the very act, so that he will be unable to offer further resistance to Figaro's marriage with Susanna.

In the Countess' boudoir Cherubino tries on Susanna's dress. All of a sudden the Count wants to come in, because he wants to interrogate his wife about the anonymous letter that has been played into his hands. The Countess hides the half-dressed page in her dressing-room, before letting the Count enter her boudoir. Hearing noises coming from the dressing-room, the Count is convinced that his wife is hiding a lover. Since his wife – for fear of the consequences for Cherubino – pertinently refuses to open the dressing-room, the Count decides to have its door forced. He compels the Countess to accompany him and locks the door of the boudoir.

Susanna who, during their argument has returned unobserved, lets Cherubino escape through the window and locks herself up in his place in the dressing-room. Unaware of these happenings, the Countess tries in vain to appease her husband, because she wants to tell him the truth. But his jealousy and anger only increase. So when Susanna steps out of the dressing-room, the Countess can only retrieve the situation by a white lie: now the Count believes in her innocence, and the couple is reconciled.

Although there is now an explanation for the anonymous letter, the Count becomes anew suspicious when Figaro keeps denying that he has hatched the plot.

Furthermore the gardener, Antonio, comes and tells that a man, most probably Cherubino, jumped out of the window and disappeared hastily. Only with the greatest difficulty Figaro succeeds in saving the situation by lying that he had been together with Susanna in the Countess' room and that, fearing his master's anger, he had jumped out of the window. Since the Count is not able to get a hold on his valet, he is delighted that Marcellina now appears, accompanied by Dr Bartolo and by Basilio, in order to assert her pretensions. Again Figaro's marriage with Susanna becomes problematic.

Act III: The Countess orders Susanna to grant the Count a rendez-vous. If he accepts the Countess herself will meet him there, in order to force his hand. The Count is utterly surprised by Susanna's (apparent) sudden readiness. Although he is perfectly aware of the fact that Susanna's only aim is to obtain the money, necessary for the settling of Figaro's debt with Marcellina, he imagines that she may love him. Susanna is quite moved to discover the Count's obvious happiness, and unfeigned passion in his behaviour towards her. When the Count becomes an unsuspected witness of the moment, that Susanna whispers to her Figaro that his lawsuit has already been won without the help of a lawyer, he does not only feel a fool, but also is of opinion that his honest affection is being taken advantage of. In his violent rage he realizes how it lies in his power to destroy the love between Figaro and Susanna.

During the session of the court, a birthmark makes Marcellina recognize Figaro as her natural son Rafaello, who in his childhood has disappeared without any trace. Dr Bartolo cannot beat around the bush, and has to admit that he is the father, and declares himself prepared to marry Marcellina. Now the Count is deprived of any legal means to prevent the marriage any longer.

Full of hope that she will be able to regain her husband's love, the Countess dictates Susanna a letter, informing the Count of the place where he is to meet Susanna. She closes the letter with an ornamental needle, asking to have it returned to the sender of the letter.

With the help of her girlfriends Barbarina has dressed up Cherubino as a girl, so that he will have the opportunity to remain in the castle. They hope to receive the Countess' support and for that purpose bring her a floral tribute. On that occasion the disguised page is to be presented to her.

Antonio has informed the Count that Cherubino is still on the premises. Just as the Count wants to discuss this with his wife, Antonio recognizes Cherubino, in spite of his girl's clothing. Barbarina knows how to blackmail the angry Count by making rather bold inuendoes about certain caresses received by herself, and asks to be allowed to marry Cherubino.

Figaro has in the meantime formed the wedding-procession. He asks the Count to start the festivities. The approaching procession saves him from a closer investigation. The Count is compelled to make the match. When, however, during the ceremony he receives a note from Susanna, promising him, despite everything, the fulfilment of his desires, he reacts exultantly. Figaro is also pleased because he thinks that the Count comforts himself with the thought of a new, adventure, that will make him forget the previous one.

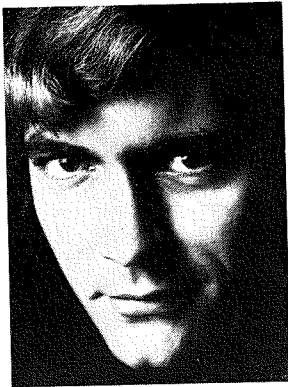
Act IV: Barbarina has lost the needle, that served as a seal to the Countess' note. The Count had ordered her to take this needle to the supposed sender of the note, Susanna. Barbarina fears the Count's anger, because he might refuse her Cherubino. Figaro who has been eavesdropping, panics when he thinks that Susanna after all is unfaithful to him. He gathers Marcellina, Bartolo and Basilio in the garden, in order to disturb the rendez-vous.

On his way to his assignment with Barbarina, Cherubino in his turn meets the Countess, taking her in her disguise for Susanna. When she refuses a flirtation with Cherubino, he gets obtrusive, because he is of opinion that she cannot refuse him, what she offers so willingly to the Count.

The Count comes to her aid, and Cherubino flees to Barbarina.

Full of bitter feelings, Figaro watches how the supposed Susanna falls for the Count's charms. All of a sudden Figaro disturbs their rendez-vous. When Figaro in his turn meets the 'Countess' now, he proposes to catch the adulterous couple in the act. But by her voice he recognizes Susanna, and he is enraptured that his doubts about his beloved prove to be quite unfounded. Susanna however, is deeply disappointed about his lack of belief in her faith. Unaware of the fact her disguise has been discovered, Susanna put an end to this comedy by boxing Figaro's ears, when he swears to pay the Count in kind. Soon however, both lovers are reconciled anew.

Now the returning Count is treated on a love scene, played by Susanna and Figaro, that nearly drives him out of his mind. In the presence of everybody he wants to expose his 'faithless spouse'. His 'wife' asks for mercy, and all join in her request, but scornful the Count turns away. At that moment the real Countess appears, and the Count has to admit, that his intentions have been catapulted back to him. Ashamed he begs his wife for forgiveness. The Countess pardons him, and the Count is offered the possibility to continue to live together with her.

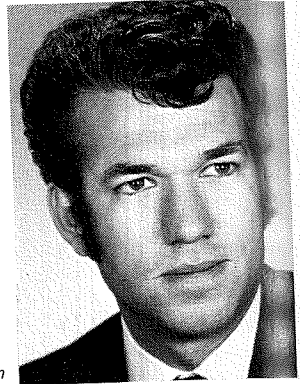
Richard Stilwell

Patricia Wells

Catherine Malfitano

Stafford Dean

Trudeliiese Schmidt

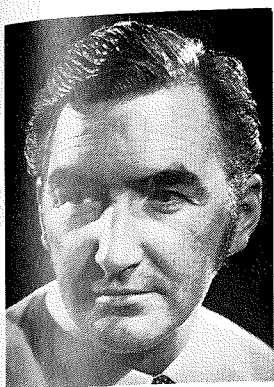
Marie-Louise Gilles

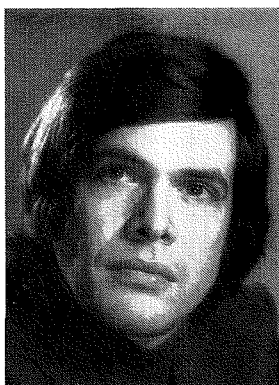
David Thaw

Nico Boer

Pieter van den Berg

Tom Haenen

Christine Harvey

Fenny Engelsman

Maud Ockers

Agenda

Le nozze di Figaro – Wolfgang Amadeus Mozart

do.	20 juni	Scheveningen	Circustheater	20.15 uur
za.	22 juni	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
ma.	24 juni	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
do.	27 juni	Rotterdam	Schouwburg	20.15 uur
za.	29 juni	Eindhoven	Stadsschouwburg	20.15 uur
ma.	1 juli	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
wo.	3 juli	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
vr.	5 juli	Scheveningen	Circustheater	20.15 uur

L'Erismena – Pier Francesco Cavalli

wo.	26 juni	Den Haag	Kon. Schouwburg	20.15 uur
vr.	28 juni	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
zo.	30 juni	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur
di.	2 juli	Den Haag	Kon. Schouwburg	20.15 uur
do.	4 juli	Rotterdam	Schouwburg	20.15 uur
za.	6 juli	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.15 uur

De volgende serie voorstellingen :

La Bohème – Giacomo Puccini

Muzikale leiding	Bohumil Gregor
Regie	Bodo Igesz
Dekors en kostuums	Neil Peter Jampolis

Rodolfo	Vasile Moldoveanu
Marcello	Lenus Carlson
Schaunard	Willem Laakman
Colline	Hubert Waber
Benoit	Tom Haenen
Mimi	Joanna Bruno
Musetta	Nelly Morpurgo
Alcindoro	Tom Haenen
Parpignol	Peter Kooymans
Pruimenverkoper	Frans Fiselier
Douanier	Wim Huysman
Sergeant	Rudolf Vedder

Het Amsterdams Philharmonisch Orkest
Het Nederlands Operakoor
Koordirigent : Cor Olthuis
Kinderkoor o.l.v. Paul Hameleers

ma.	19 augustus	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur
wo.	21 augustus	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur
vr.	23 augustus	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur
zo.	25 augustus	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur
di.	27 augustus	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur
do.	29 augustus	Amsterdam	Stadsschouwburg	20.00 uur